

De glemte at Google mig.

Viking Baadene startede sejladsen på Øresund omkring 50'erne mellem Havnegade, Landskrona og Malmø. Selskabet bag Viking Baadene startede først med at leje, men fik senere selv bygget skibe til overfarten.

Bådturene var ekstremt populære og det skyldtes i høj grad pasfriheden mellem de nordiske lande og ikke mindst den forholdsvis nye toldfrihed i Øresund efter krigsårene med rationeringsmærker og anden utilstrækkelighed. Marshallhjælpen fra USA hjalp efterhånden på levestandarden, men det tog tid inden den endelig fik fat. Der var ting at få i Sverige som ikke var til at få fat i herhjemme, men sprut var der nok af på Baadene. Den var til at få indenbords til en overkommelig pris. Snaps til Silden og Det Gode Smørrebrød, som en senere tids misforståede Franske Cafékultur har dræbt. Mange Teenagere gjorde deres første erfaringer med en anden kultur, der gik ud på at tulle flest guldøl ned. Der røg en del flasker ned, både indenbords og udenbords, i en grad så Bryggerierne så sig nødsaget til at opfinde en ny flasketype, der kunne opløses i saltvand.

Restauratører på begge sider af Øresund klagede over ublu konkurrence med det toldfrie salg af spiritus ombord og nogle nye love der var indført. De nye afgifter med told til følge skulle senere føre til overfartens endeligt. Men før det gik så galt tog vi tit turen over efter skoletid og tilbragte tiden på isbarer eller dalrede rundt i enten Malmø eller Landskrona. Overfarten kostede ikke noget. Der uddeltes fribilletter overalt og havde man ingen, kunne man få en på kajen i Havnegade.

Jeg fandt ud af at Disney's Anders And udkom en uge før i Sverige end i Danmark. Nyttig viden især da jeg, nogle år senere af ren nysgerrighed, i en Radioforretning i Malmø fandt ud af at det samme osse gjaldt udgivelser af en anden art. Min nysgerrighed har ikke altid arbejdet til gavn for mig, men gjorde i dette tilfælde. Det viste sig at de mest populære Engelske grupper: Kinks, Stones, Pretty Things, Manfred Mann og andre bands også udkom noget før i Sverige end i Danmark.

Det gav mig en urimelig fordel i ublodig konkurrence med et populært band i Ungdomsklubben. Ligesom med mit eget band forsøgte en god klassekammerat med sin gruppe at være på forkant med begivenhederne ved den ugentlige tirsdagskoncert i ungdomsklubben. Den skulle leveres til gengæld for gratis øvelokale og frit medlemskab. Vi plankede de seneste hits før de udkom i Danmark. Et smart træk; find en vinkel.

Det var vigtigt at være først og vi førte gerne an, hvilket betød noget dengang, men jeg lærte noget af den historie. Hvis nogen spurgte mig ville jeg sige, at det handler om at skille sig ud fra mængden, finde en vinkel. Et eller andet særpræg, både som kunstner og i al almindelighed, men jeg er normalt ikke den der uopfordret går rundt og giver gode råd. Det har jeg haft andre til og fået nok af, selv om jeg strengt taget ikke behøvede hverken hjælp eller gode råd.

Det grelleste eksempel jeg var vidne til og offer for, skulle jeg måske tilføje, udspillede sig i en ikke så fjern fortid. Min karriere som musiker haltede lidt. Jeg havde mistet kontakten med de mere væsentlige scener i land og by;

forsynets ringe tak for min indsats som projektmager i branchen kunne jeg fristes til at sige. Af den årsag var jeg gået hen og blevet nærmest ukendt hos spillestedsfolk, der enten havde en kort hukommelse, holdt sig dårligt orienterede eller blev udskiftet med korte intervaller. Hukommelsen er som bekendt kort i den kulturelle sektor, men en fremtid udelukkende som værtshusmusiker var ikke noget der tiltalte mig.

Min vinkel var derfor at samle et hold af gutter som jeg tidligere havde arbejdet sammen med og havde haft en vis succes med, fordi jeg vidste at en af fyrene kunne booke os adgang til scener af en vis betydning. Jeg havde flere udgivelser bag mig med noget original musik af en standart, der berettigede til optræden på landets større scener. Det påstod en enig presse i hvert fald. Gode anmeldelser sælger bøger, biograf og teaterbilletter. Men god presseomtale sælger ikke koncertbilletter, hvis man ikke lige er i vælten, til trods for at Danske Spillesteder modtager økonomisk støtte for netop, at kunne programlægge med hjertet som vejviser. Derfor inviterede jeg til et indledende møde med to tidligere medspillere.

Vi var alle fleksible og derfor, i princippet altid til rådighed. Jeg havde nogle krav,- som jeg kort skitserede med hensyn til min måde at gøre tingene på når det handlede om musik,- nedfældet og uddybet på min webside. Dyrt købte erfaringer høstet blandt folk med elendige referencer,- både hvad angår genre, stil og et fortvivlende valg af repertoire,- var årsagen. Efter at have prøvet med flere musikere, som de andre ivrigt Googled, var holdet samlet.

Det viste sig at en af gutterne, foruden at være blevet noget af et snagende grænseoverskridende Orakel, ikke havde udviklet sit spil og jammede på alt i en grad så vores musikere efter et stykke tid foreslog, at tre af os med fordel kunne øve uden dem. Umærkeligt påtog Oraklet sig rollen som min coach og mentor, fuld ubrugelige råd, på og uden for scenen. Jeg var begyndt at gruble lidt over hvordan jeg kom ud af dette cirkus på en god måde.

De to gamle staldbrødre er i øvrigt en historie værd. De indgik en symbiose, der lignede noget fra Marx Brothers. Oraklet gik og grublede over hvordan han kunne "forbedre" mig og den anden var enig i alt hvad den ene fandt på. Hver gang. Kald det demokrati.

Ved forberedelserne til en havefest diskuterede jeg min situation med et par gode venner. Jeg var lige kommet hjem efter en kort turne og ordene faldt nogenlunde sådan her:

- Hvordan gik turen? –
- Spørg mig ikke –
- Det lyder ikke godt –
- Næ det gjorde det heller ikke. Jeg fik ikke fat i publikum. Der stod en tosse og fægtede med armene. Agiterende som en anden Fidel Castro og talte i tungen foran en åben mikrofon. Et sandt Orakel. Jeg kunne ikke få et ord indført –
- Smed du ham ikke ned fra scenen? –

- De ville ikke se så godt ud. Han spillede med, på en måde –
- Det lyder underligt –
- Ja det lød ikke godt, han skyder på alt hvad der rører sig. Det var hans show kan man vist roligt sige. Konstant i centrum både på og udenfor scenen, totalt ude af fokus –
- Hvad havde han gang i –
- Spørg mig ikke, men hvis man hele tiden vil være i centrum kan man ikke være lige skarp hele tiden. Hvad plan er der i at tekste mig for åben mikrofon? -
- Hvordan tekste? -
- Noget i stil med "fortæl dem hvad sangen handler om". Han prikker til mig og snakker gerne mellem numrene, hele tiden faktisk, musikken får ikke lov til at sætte sig hos publikum. Den kommer ud af fokus, bliver sekundær. Ren sabotage –
- Det lyder helt skørt –
- Den bedste han lavede var ved en koncert hvor han havde familien og noget slæng med. Han startede med at præsentere publikum for sin søster og sine tidligere kærester; om sit forhold til dem, i hvilken bydel de boede og andet irrelevant sludder –
- Hvorfor har den mand i det hele taget en mikrofon inden for rækkevidde? –
- Det havde han ikke, men Keyboardmanden skulle bruge én senere i showet og den stod åben. Nå, men jeg fik ikke fortalt Jer at det medbragte publikum befandt sig bagerst i lokalet og et høfligt publikum vender naturligvis deres opmærksomhed væk fra scenen. Koncerterne kulminer i øvrigt altid med en noget overrasket lydmand der,- efter det sidste afsluttende nummer,- får et sidste ord med på vejen. Var der nogen der sagde Søren Rye? -
- Lydmanden sidder osse bag i lokalet? –
- Yep. Både før og efter koncerterne fiser dette Orakel rundt på gulvet. Filmer og interviewer publikum og arrangører. Altid på Hæsblæsende –
- Genialt -
- Nåh ja, hans datter skulle osse lige med på scenen –
- Ja hvorfor ikke. Hvad laver han ellers –

- Han rådgiver mærkeligt nok folk som mig og andre folk i branchen. Holder foredrag. Vi har været med et par gange og leveret musikken. Så vidt jeg ved laver han ansøgninger og sætter folk i gang med opgaverne. Finder guldet -
- Og tager æren? –
- Det ved jeg ikke, men i foreningslivet er det ikke ualmindeligt at nogen tager æren af andre folks arbejde. Han vil åbenbart redde mig fra mig selv. Jeg kan ingenting og ved ingenting om det jeg har beskæftiget mig med og har brugt et livslangt studium på –
- Siger han det? –
- Ikke direkte, men han påstår at jeg kan lære noget af de mange råd han giver –
- Kan du det? –
- Han ville have mig til at lære noget han kalder at Entertain -
- Ups –
- Han har tilfældigvis en ny kæreste, der også lever af at Coache, som kan undervise mig. Hun skal vel også have noget at leve af -
- Den er jo helt gal. Vi har set dig optræde ved flere lejligheder –
- Han har fået et par af mine udgivelser og alligevel spørger han hvad mine numre handler om. Altid uforberedt, men han har ret. Jeg kan ikke entertaine, hvad det så end er. Mikrofonen er konstant optaget som I ved –
- Det er sgu da ydmygende at du skulle gå i lære hos hans kæreste –
- Det er rendyrket nepotisme –
- Det vil sige, at alle skylder alle noget? Puha der er noget at holde øje med. Nogen bliver gidsler –
- Måske. Det får mig til at tænke på et mærkeligt fortilfælde. Da vi i sin tid havde kørt med bandet i et par år fik Oraklet den idé, at jeg skulle aflastes som vokalist. Han havde valgt en middelmådig pianist med en umiddelbart inciterende stemme, der blev noget stereotyp i længden. Han var naturligvis frontmand i et andet band som vores booker spillede i. En fyr der havde nogle meget markante holdninger. Han mente eksempelvis at man skulle smide det lort, der befandt sig på statens museer ad helvede til og lave boliger i bygningerne.

En sand hyggespreder, men jeg har aldrig haft problemer med stemmebåndet og afviste selvfølgelig forslaget, men der var flertal for sagen og jeg fandt aldrig ud af nødvendigheden af at udvide, men nu dæmrer det. Mit band er blot et gratis transportmiddel for en person, der har brug for at pleje sine primære interesser som konsulent på de spillesteder og foreninger i Dannevang, hvor vi optrådte. Med far på arbejde.

- Du har besluttet dig til at stoppe? -
- Hør her, jeg er for længst stået af projektet åndeligt set. Bandet kan ikke spille min musik og jeg har længe vegeteret. Giver ingen soli, tager ingen initiativer og giver ingen signaler, andre ved jo bedre. Musikken er forudsigelig. Folk hæver stemmen når jeg blander mig i samtalen. Tager jeg endelig en solo er der én der højlydt beskylder mig for tyveri. Man skulle tro det var løgn, men nu har jeg indkaldt til møde uden dagsorden. Jeg er lidt træt af referater der ikke bliver revideret. Det er som om det hele bare er noget vi leger. Det har jeg prøvet før -
- Ok, hvad er planen? –
- Der er kun en mulighed hvis det skulle fortsætte og det var at foreslå, at vi fandt en afløser for min selvbestaltede Coach. Han kunne så tage med rundt som femte mand, ordne vores forretninger og pleje sit netværk –
- Ville du foreslå det? -
- Det overvejede jeg på det tidspunkt, da jeg indkaldte til mødet, men det er jeg gået bort fra. Har intet at sige. Jeg har nu en fortid med nogle musikere, som jeg ikke kan genvinde respekt over for og en af dem ville føle, at jeg er trådte hans ære for nær. Jeg slipper for en anden der simulerer orgasme på scenen. Alle er ligeglade og vil bare "have det sjovt" -
- Så er det fandeme på tide du kommer ud af bageriet -
- Hør her, på dette niveau er jeg ikke en holdspiller og det burde folk have haft indsigt nok til at forstå. Det er misforstået demokrati, at alle i en gruppe har lige meget at skulle have sagt hvis det drejer sig om ting man ikke ved en skid om. Jeg har det hele, hele pakken. Hvis du ikke står for noget falder du for alt og ender som en nyttig idiot -
- Noget kunne tyde på at de glemte at Google dig -

Jeg måtte senere fortælle mine venner hvordan mødet forløb. Der var ikke nogen dagsorden, men den ordnede min Coach for mig. Han roste mig som en glimrende Slideguitarist, hvilket han har ret i. Jeg er enestående, men problemet med det udsagn var bare, at jeg ikke brugte denne teknik i dette band. Efterfølgende blev jeg riset og ristet, som en dårlig holdspiller samt noget andet sagen uvedkommende.

Jeg ved bare, at du som menneske er rimelig lykkelig, hvis din egen forestilling om dig selv harmonerer bare nogenlunde med det syn andre mennesker har på dig. Stakkels er den, der ikke har styrke til, eller evner, at begribe sin egen situation.

Ja de glemte at Google mig –